

Nº 148

ARIANY

Septiembre - Octubre 1985

Conformismo, no

Religiosamente, se considera al adviento como el tiempo de preparación que servirá para empezar en Navidad el nuevo año eclesíástico.

Civilmente, es tan obvio como banal que el inicio de una nueva etapa coincide forzosamente con la llegada del año nuevo. Socialmente, sin embargo, y más en un lugar como Mallorca tan influenciado por el turismo, este inicio puede ser delimitado por la llegada del otoño. Los niños comienzan sus clases y muchos de los que en verano han emigrado por razones profesionales, vuelven a sus domicilios habituales. Es la época del sosiego pero también de la reflexión. Vuelve también la vida social, olvidada obligadamente en la época estival.

Ariany no es la excepción a la regla y ve como en estos días regresan a sus lares multitud de "arianyers" desperdigados. Se impone pues la reflexión y el propósito de enmienda.

Sin querer sentar jurisprudencia ni creer estar en posesión de la verdad, quede este punto muy claro, permítanme que haga de ésta mi personal y pública reflexión.

Y lo digo como lo siento: creo que estamos en un mal camino. Somos un pueblo con una actividad nula, con unas inquietudes nulas y con unos pensamientos caducos, antidiluvianos y deformados.

A nuestra bondad, bandera y estandarte que con mucha honra y merecimiento hemos llevado, le ha faltado algo más; le ha faltado un acompañante. Nos hemos quedado estancados.

Porque, yo pregunto: Aparte de esto ¿de qué podemos presumir? ¿Qué tenemos? Yo les respondo, con su

permiso: nada, absolutamente nada.

Nuestras instituciones públicas no son, sino, un calco de nuestra sociedad: falsas, vacías y sin iniciativas.

A veces, bastantes desgraciadamente, he oído a más de uno vanagloriarse de que "aquí, todos estamos unidos, no hay grupos como ocurre en pueblos vecinos". A mí, la verdad sea dicha, ni me ha gustado ni me lo he creído. Opino, contrariamente a lo apuntado, que lo verdaderamente real es que no tenemos ideas ni queremos tenerlas; estamos acostumbrados a pasar y, lo que es peor, criticamos al que intenta salirse de nuestros moldes. No vivimos, vegetamos; no pensamos, criticamos; así es difícil llegar a ningún sitio, a lo más, al fracaso.

Es triste, y puede servir de hecho práctico que corrobore mis líneas, oír a unos padres decir que están meditando seriamente la posibilidad de no volver los fines de semana a Ariany debido a que, ante la falta de iniciativas para sus hijos adolescentes, temen puedan coger un equivocado camino. O ver como jóvenes amigos con proba-

da estima a Ariany, prefieren olvidarse de su fin de semana "arianyer" para dirigirse a otros lugares sencillamente "perquè no hi ha res a fer".

Porque, yo pregunto: ¿Qué tenemos para nuestros niños y adolescentes? ¿Qué hay para los jóvenes? ¿Qué inquietudes tienen nuestros mayores? Tenemos aquí demasiado creído lo de "val més riure que fer riure". Y así no es, así no. Con actitudes como ésta corremos rápido hacia nuestra autoeliminación. Y de ello seremos todos culpables.

Empieza un nuevo período y podemos rectificar. Hay que hacerlo. Jóvenes, adultos y mayores (bonito ejemplo el vuestro!) Parodiando a un grupo político aunque sin ánimo de politizar: "¡La tierra para el que la trabaja!", "El éxito para el que lo busca".

Hay madera, máquinas, capital y tiempo para conseguirlo. Sólo falta esfuerzo. ¡Pongámslo!

Joan Genovard Riutort.

RETORN A L'ESCOLA

El dilluns dia 16 de Setembre tornarem poder contemplar una processó al carrer Major, suspesa durant els mesos d'estiu, els al.lots tornen a l'escola.

Decepcions mesclades amb alegries confuses, dubtes i curiositats, rialles amb plors i nostàlgies i anyorances de dies passats.

L'escola canvià de perfums, aromes de guix, de llibres nous i papers buits esperant ésser omplits.

Al centre ens presentarem tres nous professors, En Pere, En Roc i En Tòni. La nostra primera impressió del poble fou molt bona, un ambient tranquil i una bona acollida. L'escola també ens va impressionar favorablement; a un poble petit no hi ha gairebé escoles com la que tenim.

ARIANY REVISTA LOCAL INDEPENDENT

Coordinador:
Joan Genovard Riutort.

Grup de Redacció i Montatge:
Maria Mestre Ribot
Maria Genovard Bibiloni
Ani Sánchez Alcántara
Gabriel Frontera Mestre
Jaume Genovard Riutort

Col.laboradors:
Parròquia d'Ariany
Col.légi Públic "Ariany"
Josep Genovard Mestre
Guillem Ferrer Mestre
Guillem Genovard Bonnin

Dibuixos:
Maria Mestre Ribot

Imprimeix:
"Apóstol y Civilizador". Petra

Dipòsit Legal PM 207-1971

Nota: La Revista no s'identifica amb els diferents escrits que apareguin; aquests expressen únicament l'opinió dels seus autors.

Després d'una reunió informativa amb els pares estructurarem el començament del curs i tractarem punts com la necessitat d'un monitor d'anglès, classes de religió o ètica, necessitats materials, participació de l'associació de pares en les activitats escolars i activitats extraescolars en general.

Ara ja estam en marxa i esperam que amb la vostra col.laboració en sortirem endevant.

Aprofitam per donar-vos un salut i posar-nos al vostre servei.

Toni, Pere, Roc

MOVIMIENTO PARROQUIAL

BAUTISMOS

Septiembre
Día 8.- Cristina Juliá Payeras hija de Lorenzo y Ma Ana.

Día 29.- Juan Frontera Alcover hijo de Miguel e Isabel.

MATRIMONIOS

Septiembre
Día 29.- Pedro Bestard Martorell con Margarita Bauzá Zuzama.

COLECTAS EXTRAORDINARIAS

DOMUND - 41.180 pesetas.

Para el domingo 24 de Noviembre, festividad de Cristo Rey y a las 11 de la mañana, está prevista la bendición de una imagen, tallada en madera, de Jesús Crucificado.

Se trata de una escultura de 1,82 m. obra realizada por el escultor de Villafraña D. José Bauzá.

Es un obsequio a la Parroquia de Ariany de la familia Rubí-Caldentey.

Actuarán de padrinos Juan Carlos Rubí Caldentey y Antonia Rubí Alzamora.

I CONCURS NARRATIVA "FULLETA D'ARIANY"

Aquest primer concurs ha estat organitzat i patrocinat per la "Fulleta". A l'anterior edició de la revista ja vos adelantàrem els guanyadors dels dos grups establerts, i ara anirem publicant els treballs premiats, començant pels primers:

- Tomeu Sansó Bauzá, de 10 anys d'edat, baix el pseudònim de "Ropit"

LA PISSARRA DE LA MEVA CLASSE

La pissarra de la meva classe és grossa.

Té uns claus per penjar-hi els mapes.

El fondo és verd.

Un dia ben matí me'n vaig anar a la classe i vaig veure que de la pissarra sortien moltes lletres i nombres.

Jo vaig entrar a jugar amb elles.

Les lletres jugaven a amagar-se. Elles totes s'amagaven i jo havia de trobar-les.

La lletra C, que era la que m'havia demanat per jugar, estava amagada dins el caixó de l'escriptori del mestre.

Jo hi vaig anar i ella se va assustar perquè l'havia trobada.

Després vaig sentir el mestre que venia i la pissarra va cridar a totes les lletres i tots els nombres. Quan totes les lletres i els nombres hagueren entrat a dins la pissarra, aquesta em cridà i em cridà i em digué:

- Què vendràs demà? - I jo li vaig contestar.

- Si em voleu.

- Adéu!

- Adéu!

El mestre va entrar dins la classe i em va dir:

- Què fas per aquí? - I jo li vaig contestar:

- Estava estudiant - i el professor digué:

- Bé que fas!

Ja ho sabeu voltros, nins i nines que estudiava, podeu fer moltes de coses.

Tomeu Sansó Bauzá

- Maria Francisca Sureda Vallespir, de 21 anys d'edat, baix el pseudònim de "Sa Jaia Xaloc".

SILENCIOSA FALÇ

Les quatre... encara... Perquè tindrà el temps tan poca pressa? Els capvespres se'ns allarguen fins esdevenir interminables... assegudes una enfront de l'altra... descabdellant amb una mà el fil que segons després hem de tornar embullar, com si ens calgués teixir un immens cobrellit amb què poder protegir de la fredor del món aquests darrers anys de la nostra vida... M'és impossible imaginar-me una existència més monòtona... Si N'Aina pogués, almenys, sentir-me... Aquell error del doctor fou realment imperdonable!... Malgrat el problema que això ens suposava, els primers anys de la seva sordeïda férem el tot per tot, tant una com l'altra, per entendre'ns, convertint l'esforç en una espècie de joc que, si més no, ens entretenia i feia més espesses les batallades del rellotge. A poc a poc, aquests intents de comunicació anaren aclarint-se fins esdevenir tan sòls breus comentaris meteorològics que anàvem llançant alternativament enlaire, no per a provocar la represa de la conversa per part de l'altra, sinó per a demostrar-nos a noltros mateixes que, malgrat el silenci, seguïem encara vives... Pobre Aina!... Què hem de tornar!... No és per dir-ho, però jo, tot i que només tenguí dos anys menys,

m'he mantinguda sempre molt més jove que no la meva germana... Record molt bé que quan morí la nostra mare, ja fa més de trenta anys, els cabells blancs s'havien ja ensenyorit de la seva cabellera mentre que els meus conservaven encara aquell color que En Mateu comparava al de les nits sense lluna... Que ho era d'agradós En Mateu!... Amb aquells reganyols de color de palla tombant damunt el seu front, amb aquells ulls encisadors que em feien dir sempre sí, encara que interiorment potser volgués dir no, ... Mai no he sabut perquè no em vaig casar amb ell... Caparrudesa de nina geniüda, potser. O tal vegada un excésiu afany de llibertat, una llibertat que, tammateix, mai no vaig arribar a assolir en la seva plenitud... Què hi farem...! ...Les quatre i mitja? Com és possible? Em sembla que fa una vida que estic aquí asseguda, meditant com una beneïta... Que ho és de trist no tenir res a fer...! ...Em dona la impressió que N'Aina està un poc esblanqueïda. Si em pensàs que m'havia de sentir li demanaria si no es troba bé. Però... ca! això és com tirar un tassó d'aigua dins la mar... és millor deixar-ho anar.. Que hi tornam de poca cosa!... Si fa vint o trenta anys li haguessin dit que havia de tornar tan ruada i geperuda no s'ho hauria cregut. Tan pretensiosa com era!... Encara em sembla veure-la aquells diumenges de maig, passejant per l'avinguda més estirada que un

fus, amb aquells cabells que havia conseguit compondre després de barallar-se llarga estona amb aquella llepada de bou que ja de petita li havia amargat l'existència, amb aquells llavis que, mig cobert per una lleugera sombra de carmí, feien el seu somriure més seductor, amb aquell ventre que lluitava per sortir però que el corsé reprimia fins aturar-li la respiració,... Tothom deia que feria un bon partit, però... ja ho veus! s'ha quedat tan fadrina com jo... En realitat, en arribar a aquestes altures, una no sap ja si ha de lamentar-se per no haver tingut fills o estar-ne satisfeta... Potser sí, una o altra, n'haguéssim tinguts, ara ens tindrien abandonades a una residència i ens vindrien a veure sols una volta al mes i encara de mala gana i per compromís... Ara que... si ho penses bé... què feim ara aquí N'Aina i jo més que viure soles: és com si visquéssim cada una a una illa deserta i les possibilitats d'anar d'una illa a l'altra fossin tan dificultoses que una se n'afluixàs de la gratificació que pogués suposar l'intercanvi d'algunes paraules... Quin món...! ...Voldria saber què té N'Aina avui capvespre. Només són les cinc i sembla estar morta de son, amb el ganxet i la feina que ja li han llenegat fins a la punta de les faldetes, amb el cap tan replegat tan endavant que just sembla voler fer una cucavella... crec que si no va alerta en dos segons serà a terra... Aina!... Aina!... Què te passa?... T'has fet mal?... Aina!... Aina!... Aina!!! Déu meu!!!

Què és el Consell Insular

És un element fonamental de l'autonomia. El Govern, l'administració i la representació de Mallorca corresponen al Consell Insular de Mallorca.

Té la facultat d'assumir dins l'àmbit territorial aquelles competències que vagi rebent la Comunitat Autònoma.

Formen el Consell Insular de Mallorca, els trenta Diputats elegits per al Parlament a l'illa de Mallorca.

A més, actua com a Administració Local amb competències pròpies. Acompleix una ampla tasca assistencial a través dels centres propis que són: l'Hospital General, l'Hospital Psiquiàtric, la Llar de la Joventut, la Llar de la Infància, la Llar dels Ancians i el patronat Verge de la Salut.

Realitza accions en els camps següents: Ordenació de Biblioteques i arxius, tant pròpies com d'altres organismes.

Fomenta el coneixement i la difusió del folklo-

re. Impulsa el coneixement i l'ús, en tots els àmbits, de la nostra llengua.

Ajuda tot tipus de publicacions culturals.

Des del Teatre Principal, centre que depèn del Consell Insular de Mallorca, du a terme la seva política cultural.

Elabora anualment el Pla d'Esports amb l'objectiu de crear una infraestructura esportiva a tots els pobles.

Segueix una política que fomenta tant la pràctica com l'aprenentatge de l'esport.

Emet informes relatius a l'ordenació del territori i a l'urbanisme.

Elabora el Pla d'obres i serveis que permetrà dotar els pobles d'infraestructura bàsica.

Manté la xarxa viària pròpia.

Ha creat i manté en col·laboració amb els municipis, el servei d'extinció d'incendis.

Impulsa la indústria i el comerç. Dona suport a totes les activitats promocionals del turisme.

Realitza accions de millora de la ramaderia i de l'agricultura.

Consell Insular
de Mallorca

cf. Palau Reial, 1

Fa ja un parell de mesos, sa premsa local de Mallorca va dedicar una atenció considerable a sa notícia d'es premi concedit a Alemanya a's grup de Música i Dances regionals de Palma. Es grup en qüestió havia aconseguit per a sa nostra illa es 1er premi general i també sa majoria d'es premis per especialitats a un certamen mundial de folklore en què prengueren part representacions de més de 87 països de tot el món.

Un d'ets elements destacats d'aquest grup és un arianyer: En Biel Frontera, o Biel Tovell per a tots noltros. Era, per això, obligat mantenir una conversa amb ell sobre aquest i altres punts relacionats amb aquest fenomen tan en auge darrerament com és es folklore.

És ben cert que, a ningú que xerri més de cinc minuts amb En Biel, no li podrà venir de nou que hagi estat un d'ets elegits per a representar es grup en aquest certamen, com ja havia estat altres ocasions anteriors. És tan gran es seu apassionament i es seu amor p'es ball que el transmet. Se veu que és feliç, immers totalment dins es tema. Sense cap dubte, el viu:

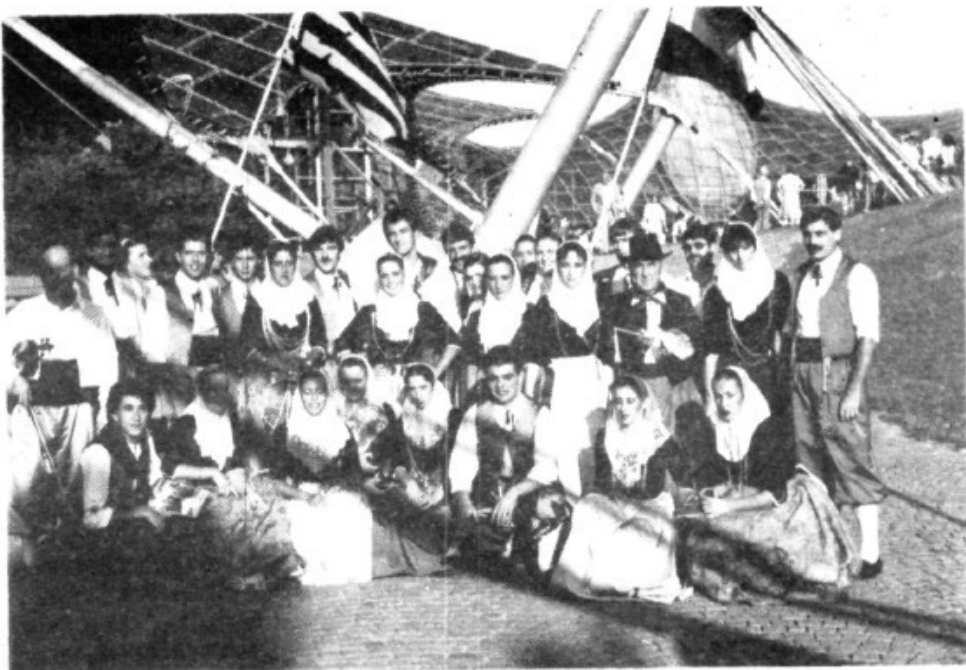
Vaig començar a ballar quan tenia 12 anys amb s'agrupació que se va formar a Ariany quan mos venia a ensenyar una al.lota de Petra, i des de llavors he sentit sempre una gran estimació per tot allò que estigui relacionat amb es nostre folklore.

Malgrat tot, va esser quan se va integrar a s'escola de Música i Dances de Palma quan va començar a viure profundament es tema, que va passar així a ocupar un lloc molt important dins sa seva vida i es seus sentiments. Era ja molt més que un hobby.

Vaig llegir un anunci en es diari on se xerrava de s'escola i m'hi vaig integrar.

I va esser així com, desintegrat ja es grup amb es que havia après es seves primeres passes a Ariany, va reunir un grup d'amics per formar això que avui coneixem amb es nom de "S'Esbart de s'auberg".

Sa veritat és que, en principi, no teníem clarament fixat cap objectiu. Es ball era, senzillament una manera de passar es temps junts fent a s mateix temps una cosa que a tots ens agrada: ballar. Encara avui, maldament actuem bastant p'ets hotels, això no és per noltros més que una manera de passar junts una vetlada, i per a mi, concretament, ara que per motius socials m'he

GRUP GUANYADOR DEL CONCURS CELEBRAT A ALEMANYA

hagut d'allunyar d'Ariany, una manera de seguir vinculat i en contacte amb es meus amics.

Formar part d'es grup de Palma, emperò, li ha donat sa possibilitat de viatjar molt. Hem anat a sa majoria d'es països europeus, i també a "Túnez", a Puerto Rico, ... Molts de noltros recordam, a més d'això, es seves compareixences en es popular "Un, dos, tres" ... Guarda un especial record de sa seva estada a "Túnez". A més de per esser sa primera sortida, la record amb una estimació molt especial per sa diferència que se pot apreciar entre sa seva cultura i manera de viure i sa nostra. Sempre he desitjat tornar-hi.

A totes aquestes sortides han replegat per a Mallorca una gran quantitat de premis i guardons. L'any 1980 guanyaren un premi p'es folklore més ben conservat; quatre anys més tard, a Agrigento (Itàlia), se va realitzar un certamen entre tots es guanyadors de totes es edicions celebrades, 30 en total, i varen aconseguir es 1er premi o "Temple d'Or", com a guanyadors d'es guanyadors. En aquella ocasió, se va calcular que hi havien assistit devers 200.000 persones i connexions de gairebé totes es televisions, si s'exceptua sa d'Espanya, naturalment.

Es seu darrer gran èxit el conseguiren a Alemanya, fa tan sols un parell de mesos. Era un concurs original per sa seva manera de puntuar ja que es

resultat no depenia d'un únic jurat sinó que hi havia també actuacions p'es diversos pobles d'es voltants, i aquests donaven també sa seva puntuació. Hi varen concursar una infinitat d'agrupacions de 87 països pertanyents a tots es continents.

Sense exagerar gens ni mica, he de dir que vàrem arrasar. Consegürem es primer premi general i sa majoria d'es primers premis per especialitats com espectacle, música, etc... Es certamen va durar una setmana i va tenir una gran difusió per sa televisió alemanya, que mos va sol·licitar una gravació.

Es temps passa volant, i En Biel està llançat. Xerra i xerra sense aturar-se, me conta més i més coses en relació a tot això mentre jo intent anotar-ho vagament a ses meves fulles. Se veu que està immers dins es tema, tant, que fins i tot jo, totalment profà dins aquesta matèria, m'hi sent atret. Es una força que transmet.

- No te pareix que a Ariany no valoram suficientment es nostre grup? -li deman amb un poc de polissonada.

Saps que passa? -diu, negant es meu plantejament- idò que a Ariany mos ha vist sempre, i ja se sap que ses coses de fora pareixen sempre millors, però estic convençut que en es fons reconeixen sa nostra feina, sa d'un grup que, com ja he dit abans, va començar per amistat i per ella segueix, encara que s'ha anat renovant de

manera que es majors han anat ensenyant es més joves i interessats.

Ell mateix, i a més de a Ariany, ha fet classes a Santa Margalida i a Vilafranca, i ara en fa a Capdellà i a un col·legi de Palma, a més de a sa pròpia escola "per on deven haver passat més de quatre mil persones".

A què atribueixes aquest nou resorgiment d'es ball?

Sencillament crec que és una mesura molt elogiable ja que, si coneixem es nostre ball típic, defensam allò que és nostre i, a s mateix temps, mos serveix per a conèixer millor es nostres avantpassats i sa seva manera de viure i costums.

Podríem estar molt més temps i no acabaria; mai no se cansa de parlar-ne. Però ha de deixar sa teòrica per a passar a sa pràctica. Un centre escolar reclama sa seva presència per ensenyar a s seus alumnes ses jotes i es boleros. Aquests són, sense cap dubte, una constant dins sa seva vida.

Joan Genovard.

DE PER LES ILLES

- La Conselleria de Sanitat i Seguretat Social i l'Obispat de Mallorca han signat un conveni de col·laboració, pel qual la Conselleria finançarà a l'Obispat amb 12 milions de pessetes per la realització d'un programa d'ajuda social a persones necessitades.

El conveni conté cinc punts:

- 1.- Programa de formació i promoció social.
- 2.- Hospital de Nit de dones.
- 3.- Pis d'acollida de dones transseunts o necessitades.
- 4.- Ajudes immediates per a casos extrems.
- 5.- Escola d'Assistents Socials.

- La Conselleria d'Educació i Cultura, a través de la Direcció General d'Esports, ha previst ajudar als clubs de Fútbol de Tercera Divisió de Balears. La quantitat que es distribuirà entre tots els clubs és de 2.250.000 pessetes.

- Fins el proper dia 15 d'octubre es poren sol·licitar els permisos necessaris per realitzar plantacions de cítrics en quantitat superior a 25 arbres.

Per conseguir els dits permisos és necessari reomplir un imprès a la Conselleria d'Agricultura i Pesca o a les agències d'Extensió Agrària, amb una certificació de la Càmera Agrària Local del poble a on està situada la finca, així com una factura "proforma" del vivero que proporcionarà el planter, perquè l'ús de peus de tarongers agres no està subvencionat.

Maria Mestre Ribot.

* El passat 26 de setembre, el Conseller d'Economia i Hisenda, Cristòfol Soler, va reunir els representants de Premsa Forana per tal de tenir un canvi d'impressions sobre el retall dels pressuposts de les Comunitats Autònomes per part de l'Administració Central.

Segons estimacions de la Conselleria d'Economia i Hisenda, el retall produirà una disminució de 1.622 milions de pessetes en els ingressos prevists en els pressuposts generals de 1986 per la Comunitat Autònoma de Les Balears.

* El nou centre sanitari, situat al carrer Maria, es va obrir al públic dimarts, 2 d'octubre; el local va ésser inaugurat el passat mes d'agost.

* Baix el patrocini del Govern Balear, i dins el pla Balear de l'esport per a tothom es du a terme a Ariany, un curset de gimnàstica de manteniment físic per adults.

* El dimecres, 16 d'octubre, es va exposar al públic l'acta fundacional de la nova Associació de pensionistes de la tercera edat d'Ariany. La primera reunió va tenir lloc el 20 de juny d'aquest any, i al llarg de la mateixa es va anomenar la Junta Directiva, aprovada per unanimitat:

President: Melsiò Julià Pont
 Vice-President: Maria Mestre Genovard.
 Secretari: Jaume Sansó Caldentey
 Vice-Secretari: Joan Frontera Mestre
 Tresorer: Bernat Ribot Billoch
 Vocal 1er: Francisca Cànaves Mestre
 Vocal 2on: Antònia Mestre Ribot
 Vocal 3er: Jaume Ribot Martí
 Vocal 4t: Miquel Caldentey Mestre
 Vocal 5è: Jaume Vanrell Mascaró

També se presentaren els Estatuts per poder desenvolupar els seus fins a la Delegació del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquests Estatuts estan exposats a tots els pensionistes del poble que vulguin inscriure's com a soci i acollir-se als seus beneficis.

Les oficines de l'Associació seran acondicionades al Local Parroquial.

* El ministre d'Administració Territorial Fèlix Pons, va convocar, el dijous 31 d'octubre, una reunió al centre cultural de Sineu amb representants de Premsa Forana per fer una valoració dels mil dies de Govern Socialista.

El Ministre, al llarg de la reunió, va dir sentir-se optimista però no triunfalista davant l'anàlisi del mandat socialista, també va manifestar la seva seguretat del triomf del PSOE a les properes eleccions generals, i va assegurar que hi haurà referèndum sobre l'OTAN

SES NOSTRES COMÈDIES

Ariany ha estat des de temps enrere amant i fidel admirador de ses comèdies que al llarg de sa seva història i de generació en generació, han anat representant p'és distints escenaris es nins, joves i majors des nostre poble.

Aquestes comèdies, que naixien amb finalitats ben distintes, com podia esser recollir doblers per a una obra social, ajudar a sa formació humana de sa persona, omplir ses hores d'esplai, donar a conèixer ses qualitats personals per a ses representacions, fer passar una vetlada agradable i plena de rialles..., conseguen a més d'això altres objectius que inicialment no eren tenguts en compte però que són prou importants dins sa vida d'un poble com es nostre: s'amistat i unió entre es seus habitants.

D'aquesta manera, al llarg de s'història, s'han anat succeint distintes etapes en què o bé ses monges o bé grups de joves, es rectors o es mestres, han ajudat i fomentat sa creació de grups teatrals que, tot i que no hagin tengut massa durada, han posat es màxim d'illusió, d'interés, d'esforç i de ganes de fer-ho bé.

I si ses persones que han animat i iniciat aquests grups teatrals han estat diverses, també els escenaris on s'han anat representant obres teatrals de tota casta ho han estat. Començant per s'escola gran, que va esser inaugurada dia 25 de Maig de 1927 i que ja des d'aquell moment va tenir ben diverses utilitats i entre elles s'ha d'assenyalar es fet de convertir-se en teatre, a diari per als assaigs i ocasionalment per a acollir es joves i majors del nostre poble un vespre sabatí o un horabaixa dominical gaudint amb sa representació que sa seva filla, neta, amiga o veïnada interpretava damunt s'escenari. Qui des nostres majors, no recorda obres com "Ses dones a la moderna", "Es vinagrer", "Madò Bruixa", "Las travesuras de Juana", "Juana de Arco", "Sa criada nova", "Apuros de Na Bet Maria"... que al llarg del temps s'han anat representant?

Posteriorment, devers ets anys quaranta se va inaugurar es "Teatro Principal" popularment conegut p'és "cine de ca'n palla" en el qual i, tot i que d'una manera esporàdica se varen anar

realitzant interpretacions majoritàriament per grups del nostre poble encara que hi participassin també companyies d'altres pobles. Així se va fomar l'any 1960 "La Compañía Dramática Ariañense", totalment masculina, que va interpretar en poc temps distintes obres teatrals així com també diversos sainets. No obstant i com per desgràcia sol ocórrer freqüentment en es nostre poble, ets anys de vida d'aquesta companyia foren molt pocs.

Record especial mereixen ses representacions dels Reis que, malgrat no esser anuals, s'anaven representant a sa nostra Plaça Major. Representacions que donaven un caire festós i alegre a ses festes nadalenques.

I aquests darrers anys disposam des Local Parroquial, que malgrat la seva curta història, ja ha estat escenari de grans i inoblidables vetlades de rialles, emoció i satisfacció per als veïns del nostre poble que, omplint-lo sempre totalment, hi ha pogut assistir.

Jaume Genovard R.

TEATRO PRINCIPAL de Ariany

Domingo 13 Marzo 1960
A las 9 noche

Presentación de la NUEVA COMPAÑIA DRAMÁTICA ARIANENSE que pondrá en escena el comovedor drama misionero en tres actos y en prosa titulado:

El buen sembrador

bajo el siguiente reparto:

Ramón	Juan Ferrer
P. Hilario	Miguel Pascual
Antonio	Antonio Marimón
Fernando	Antonio Mestre Ribot
Carmelo	Antonio Mestre Sansó
Seng Yu	Guillermo Ribot
Juan	Sebastián Cánaves
P. Rodolfo	Antonió Rjutort

Dirección Escénica: Miguel Fayeras - Apuntador: Bernardo Costa

A continuación el gracioso sainete cómico en mallorquín

COSAS NOVAS

con la actuación de Antonio Rubí, Antonio Gomis, Juan Riera y el resto de la compañía

GRAN ÉXITO DE RISA! PASE UNA VELADA AGRADABLE

TEATRO PRINCIPAL - ARIANY

Domingo 24 de Abril de 1960

A las 9 noche

GRAN FUNCION TEATRAL

por la COMPAÑIA DRAMÁTICA ARIANENSE

pondrá en escena el emocionante drama en cuatro actos

LA HERENCIA MALDITA

bajo el siguiente reparto

D. Pedro	Juan Ferrer
D. José	Antonio Marimón
Enrique	Gabriel Galmés
Manuel	Miguel Juliá
Luis	Jaime Horrach
D. Julio	Guillermo Ribot
Antonio	Jaime Costa
Miguel	Sebastián Cánaves
Alguacil	Juan Riera

Una lección moral para los padres en la educación de los hijos.
Como fin de fiesta escenificará el sainete cómico, segunda parte de «Ous pasats per aigo»

EL CAPITAN PEREZ

con el siguiente reparto:

D. PONCIO: Antoni Rubí; D. ANSELMO: Jaime Costa; CRISTOBAL: Sebastián Cánaves; LORENZO: Miguel Juliá; SEGUNDO: Antonio Gomis; PEREZ: Antonio Marimón; COLORETE: Antonio Mestre.

GRAN ÉXITO DE RISA

PASSATEMPS

REFRANYER

TEST CULTURAL

- 1) Segurament heu sentit parlar de Fra Anselm Turmeda, religiós franciscà, convertit a la religió musulmana, fins el punt d'esser considerat un sant a la nació on està enterrat, però, sabeu quina nació és aquesta?

- Egipte
- Libia
- Tunis
- Guinea

- 2) Miquel Marquès, fou un gran músic mallorquí del segle passat. Una de les seves obres principals, és una sarsuela que encara no fa molt va esser representada al teatre Principal a Palma. Sabries quina és?

- El anillo de hierro
- La revoltosa
- Bohemios
- La canción del olvido.

- 3) La Seu, un dels símbols de Mallorca, amb la qual tots els mallorquins ens sentim identificats, es va construir al llarg dels segles XIII, XIV, XV i XVI. Sabeu qui fou l'impulsor d'aquesta magna obra?

- Jaume I
- Els Reis Catòlics
- Jaume II
- El comte de Raixa.

- 4) Mallorca, és terra de pintors, tant nadius com forans, que vénen a l'illa, encisats per la llum i la claror de la nostra roqueta. De tots els que anomen a continuació, diguèu quin no és mallorquí?

- Miquel Barceló
- Antoni Socías
- Bernat Ribot
- Joan Miró.

- 5) Mossèn Antoni Maria Alcover, recopilador de les rondalles mallorquines i autor del diccionari Català-Valencià-Balear; saps a quin poble va néixer?

- Manacor
- Sa Pobla
- Deià
- Mancor

LLETRES BARREJADES

Com tots sabeu, el nombre d'apòstols, es dotze, però n'hi ha dos que tenen el mateix nom. Bé aquí el que es tracte ara és trobar els onze noms que resten enmig de tota aquesta barreja.

A	S	T	Y	Q	W	C	Z	Q	K
J	U	D	A	S	B	C	U	X	Ñ
A	E	R	E	P	S	T	U	F	U
U	B	N	I	A	N	D	R	E	U
M	M	A	M	U	O	Y	M	L	X
E	A	O	P	Q	R	O	C	I	H
G	T	J	K	L	T	M	R	P	Q
F	I	A	W	R	S	I	M	N	V
A	E	O	A	B	B	S	T	U	V
T	S	B	T	H	E	Y	O	P	Z

PENSAMENTS

Tot cor, té secrets, que no s'atreveix a revelar.

(Isaac Bashevis Singer)

La vida no és fàcil per a ningú; però, què més dóna! Hi ha que perseverar, i sobretot, tenir confiança en nosaltres mateixos. Hem de pensar, que tots estam dotats per alguna cosa, i aquesta cosa, podem i devem alcançar-la, costi el que costi.

(Marie Curie)

És millor equivocar-se de tant en quant, que no fer res per por a equivocar-se.

(Ramon Tamames)

No moltes coses, sinó molt d'elles.

(Plini el Jove)

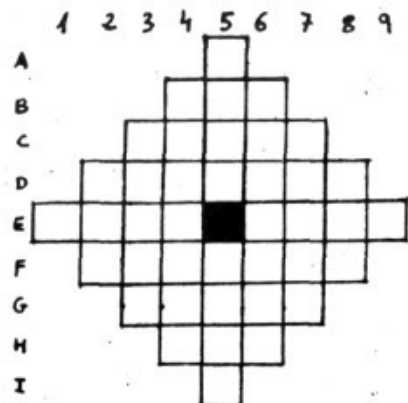
La veritat, val molt, per això costa tant.

(Diego Fabri)

LLETRES CREUADES

HORIZONTALS.- A. Símbol químic del sofre. B. 3ª persona singular present indicatiu verb saber. C. Filòsof grec. D. Extensió de tabac. E. Nom bíblic de dona. Sensació produïda en l'òrgan de l'olfacte per les emanacions de certs cossos. F. 3ª persona perfect simple verb pitar. G. Aparell o màquina per a teixir. H. De superfície plana, llisa. I. Lletra.

VERTICALS.- 1. Lletra. 2. Peça de suro, vidre, etc., que introduïda a la boca d'un recipient intercepta la comunicació amb l'exterior. 3. (Al revés) Participi verb tirar. 4. Home que fa sabates. 5. Cambra espaiosa, principalment destinada a reunir-se persones. Que té ales. 6. (Pl) Mot intensiu que s'aplica a reforçar paraules interrogatives i a donar-los un matís pejoratiu. 7. Recipient destinat a tenir-hi sal. 8. Licor que s'obté a base de la canya de sucre. 9. Consonant.

Xep a Xep

PARAGUAS ROTO

Nos han llegado ya las primeras lluvias, pocas todavía, y con ellas alguna que otra tormenta. Y un buen susto. Me explico:

Cuando, hace cierto tiempo ya, se instalaron los tres pararrayos, recuerdo que el concejal Jaime Ribot aseguró que con su instalación se cubriría todo el casco urbano resguardándolo de la acción de los relámpagos. Comparó a los mismos con un paraguas que cubriría el pueblo e impediría que los rayos lo traspasaran. Pues bien, tras saber que hace pocos días uno de estos desagradables "llamps" dió en una casa, sin graves daños afortunadamente, se me ocurre pensar y advertir que "no estaria de més apedaçar aqueix paraigües". ¿Vale; tios?

HOMENATGE, NO... VIATGE

"Aquests polítics és que en mollen cada una". Y digo esto porque "s'altre dia de pagès" me confesaba con el alcalde y en un lapsus le pregunté que cuando pensaban hacer el homenaje a la tercera edad; él, sin pensarlo dos veces, me corta y dice: "Nosotros no hacemos homenajes, eso es manipularlos en busca de votos". "No, vaig pensar jo, voltros no els feis homenatges, voltros els duiis de viatge".

TERCERA EDAD

Aprovechando que estamos con el tema, muy de moda últimamente, y aunque lo tratamos en otro apartado del "full", en TOPHOLET quiere felicitar a nuestros mayores por haberse decidido a formar su propia asociación. ¡¡Animo y a mandar!!

PUNTUALIDAD

Era el 7 de Octubre y en la sala de plenos del Ayuntamiento estaba a punto de finalizar la sesión plenaria de este mes, 45 minutos después de la hora señalada para el comienzo. Y fue entonces cuando llegó Jaime Ribot, "una altra vegada en Jaume", que, al darse cuenta de su patinazo, esgrimió la excusa del cambio de horario de los plenos para justificar su retraso. Yo, sin embargo, receloso siempre con todo aquello que huele a político, no me lo creí. Y es que bien mirado, y eso debió pensar él, no se le puede culpar de retraso por cuanto el verdadero pleno no comienza a la hora señalada sino precisamente al

acabar éste. En el oficial, en el ayuntamiento, los ediles se limitan a la simple asistencia. Es después, al acabar, cuando se les ocurren todas las ideas y todas las críticas. Lo malo, o lo bueno para ellos, es que esta segunda parte suelen celebrarla en los bares, distintos claro está para la mayoría y la oposición. "Si ho pensam bé, no és gens estrany, amb una cerveseta davant i enrevoltat de tots es teus que te donen sa raó, ses idees són més bones i més fàcils d'exposar".

PLENOS

Y ya que estamos metidos en el fregado de los plenos, les voy a describir uno de estos, que puede ser cualquiera por cuanto son todos iguales de malos, falsos y aburridos.

A la hora fijada están únicamente presentes el alcalde, sus dos concejales Pedro y Bernardo, y Juan Ferrer sentados los tres a la derecha d'En Toni. "Esperarem una mica -diu es batle". Llegarán más tarde, Jaime, Gregorio y Juan Curient que se sentarán a la izquierda, en las tres butacas en teoría para la oposición.

"Comença" ordena el alcalde al secretario que termina de darse la penúltima pasada acariciadora a su barba.

El secretario coge sus folios y empieza la lectura del acta anterior, lo que produce el efecto inmediato de provocar el aburrimiento de los ediles que, más que sentados están acostados sobre las sillas. "Veratua-dell, sa truja només m'ha fet cinc porcells". "Mecachís, ... demà tenc gasolinera". "A on anirem a sopar després?". "Ara hauriem de fer una festa per a's vells". "Si ara compra-va un gratat de ventrades de porcells, per Nadal els podria vendre a bon preu". "Vaja un dia carregat". Serán algunos de los pensamientos que

tendrán nuestros édiles. Entre tanto, el secretario ha terminado la lectura del borrador, licencias de obras y acuerdos de pago sin que ninguno ponga el más mínimo reparo. Y así seguirán con todos los temas, ya un poco más incorporados en sus butacas, hasta el final de la sesión. Será en los ruegos y preguntas cuando inter- vendrá Juan Curient: "... escolta Toni: i aquell camió... no hi ha cap camió que hi pugui passar... jo només t'ho dic perquè a mi p'es café m'ho diuen" o Gregorio "...aquells de sa part d'es camp estan també molt malament", y Juan Ferrer "... ara es nostro banc fa unes excursions i podriem mirar de dur-hi es nostres majors". Tiempo habrá también para que el alcalde ceda la palabra al concejal Jaime Ribot que expondrá su idea sobre el concurso de pintura a celebrar. "Diumenge que ve en parlarem amb un grup" -dirá a sus compañeros tal y como hizo la vez anterior y como hará la próxima, pero sin resolver nada-. Por fin será el alcalde quien, viendo la "cara d'oi" del secretario y poquísimo público que se aburren solemnemente, dará por finalizada la sesión no sin antes anunciar que "... aqueixa setmana farem reformes en es camp de futbol". Ya escaleras abajo, oigo a dos de los asistentes comentando: "I En Bernat i En Pedro que no hi eren? Sí -respon s'altre- Com que no els he sentit dir res!".

Fins s'altra
Fareu bonda? Ho esper

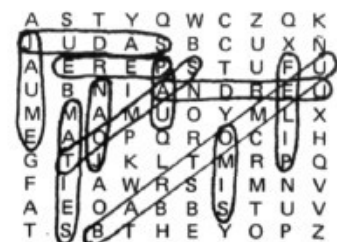
TOPHOLET

SOLUCIONS ALS PASSATEMPS

TEST CULTURAL

- 1) Tunis
- 2) El anillo de hierro
- 3) Jaume I
- 4) Joan Miró
- 5) Manacor

LLETRES BARREJADES

LLETRES CREUADES

HORITZONTALS.- A. S.- B. Sap. C. Tales. D. Tabacar. E. Sara. Olor. F. Pitarem. G. Teller. H. Ras. I. T.

VERTICALS.- 1. S. 2. Tap. 3. Tarit. 4. Sabater. 5. Sala. Alat. 6. Pécores. 7. Saler. 8. Rom. 9. R.